

Evidencijski broj / Article ID: 21980627
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

Gradska kazališna kuća Bjelovar s predstavom »Staklena menažerija« gostovala na Festivalu Zlatni lav

Krhkost snova, prolaznost nade i melankolija sjećanja

UMAG » Gostovanje Gradske kazališne kuće Bjelovar na Festivalu komornog teatra Zlatni lav u Umagu potvrdilo je kako Tennessee Williams i danas ostaje jedan od najpreciznijih kroničara neostvarenih čežnji i života koji prolazi između dužnosti i želje za bijegom. U režiji Dore Ruždjak Podolski, »Staklena menažerija« oblikovana je kao suptilna drama sjećanja u kojoj vrijeme nije linearna kategorija, nego prostor emotivnih rana koje ne zacjeljuju.

Predstava se razvija u zatvorenom svijetu obitelji Wingfield, prostoru ispunjenom

odsutnostima, neizgovorenim očekivanjima i nostalgijom za izgubljenim mogućnostima. Redateljica ne poseže za naglašenim interpretacijskim zahvatima, već Williamsovu poetičnost gradi postupno, oslanjajući se na atmosferu šutnje i međusobne odnose likova. Upravo u tim trenucima zadržanih pogleda, nesprenih pokušaja komunikacije i povremenih izljeva potisnutih emocija predstava postiže najveću snagu.

Marija Škaričić donosi Amandu kao ženu rastrganu između brizi i posevnosti, majku koja vlastite

propuštene prilike pokušava nadoknaditi kroz živote svoje djece. Njezina Amanda nije

tek dominantna figura, nego osoba koja očajnički pokušava sačuvati osjećaj smisla

»Staklena menažerija« - glumci na kraju predstave

u svijetu koji se neumoljivo mijenja. Kristijan Petelin uvjerljivo oblikuje Toma, zabljenog između odgovornosti prema obitelji i potrebe da slijedi vlastite snove, dok Erna Rudnički gradi Lauru s mnogo nježnosti i unutarnje suzdržanosti, stvarajući lik čija je krhkost istodobno njezina najveća ranjivost i zaštita. Antonio Jakupčević kao Jim unosi kratkotrajnu energiju svakodnevice i mogućnost drugačijeg ishoda, no upravo prolaznost te nade dodatno naglašava melankoličnost Williamsova teksta.

Scenografska rješenja

skladno podupiru atmosferu predstave, stvarajući prostor između realnosti i sjećanja, mjesto na kojem staklene figurice postaju metafora ljudske osjetljivosti. U vremenu ubrzanih komunikacija i površnih odnosa, Williamsova drama podsjeća koliko su ljudske čežnje, strahovi i potrebe za pripadanjem univerzalni i trajni. Bjelovarska produkcija upravo u toj jednostavnosti i emotivnoj istinitosti pronalazi svoju najveću vrijednost, što je prepoznala i umaška publika, nagradivši predstavu visokom ocjenom 4,28.

Z. GUZIĆ